

РЕШЕНИЕ

№ 2022

гр. София, 27.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 53 състав,
в публично заседание на 27.02.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитър Гальов

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **6191** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от АПК.

Делото е образувано по жалба на И. М. Г. от [населено място], чрез пълномощника-адвокат Х. Р. от САК, против Мълчалив отказ на Изпълнителния директор на НАП да се произнесе по искане с рег. № 19-94-09-120 от 28.04.2023г., с което е поискано заличаване от регистъра на уязвими лица, с цел допускането им до участие в хазартни игри, където И. Г. е вписан с предходно подадено от него искане. Твърди се, че е налице мълчалив отказ на ответника да се произнесе по искането за заличаване на лицето от посочения регистър.

С Разпореждане № 24 от 02.01.2024г. са дадени указания на жалбоподателя дали оспорва само мълчалив отказ на ответника или изричен отказ, доколкото в материалите по преписката се съдържат данни за постановяването на изричен отказ.

На 12.01.2024г. /вх.№1292/ по делото е постъпила молба от пълномощник на жалбоподателя, в която се заявява, че постановеният изричен отказ не е връчван на адресата и узнал за него от съдебното разпореждане. Заявява се, че се обжалва този изричен отказ, обективиран в писмо с изх.№ 95-00-5205 #1 от 05.05.2023г. В жалбата се иска отмяна на оспорения административен акт.

При това положение, с оглед направеното изрично уточнение на оспорването, съдът прие, че е сезиран с жалба срещу постановеният изричен отказ на ответника,

обективиран писмо с изх.№ 95-00-5205 #1 от 05.05.2023г.

В съдебно заседание,жалбоподателят не се явява и не се представлява. Не ангажира нови доказателства, освен съдържащите се по преписката. В уточняващата молба /л.32 от делото/ се прави искане за разглеждане на делото в отсъствие на оспорващия и на негов представител. Претендират се разноските по представен договор за правна помощ.

Ответникът- Изпълнителния директор на НАП представя административната преписка свързана с издадената заповед. В открито заседание се представлява от пълномощника- старши юрисконсулт И. К., който оспорва жалбата и пледира за отхвърляне на оспорването. Представя и писмени бележки по съществуващото на спора. Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД- С.-ГРАД /АССГ/, в настоящият съдебен състав, намира оспорването за процесуално ДОПУСТИМО, като депозирано в законния срок и съобразно с изискванията на АПК, пред родово и местно компетентния административен съд, от лице с активна процесуална легитимация. Само за пълнота, следва да се отбележи, че процесното оспорено писмо въобще не е връчвано редовно на адресата, за което по делото липсва спор, с оглед еднопосочните изявления на страните и обективно не би могло да е налице просрочие. Жалбата е насочена срещу индивидуален административен акт, по смисъла на чл.21 от АПК, който по съществуващото си е неблагоприятен за оспорващата страна, поради което са налице всички положителни кумулативно изискуеми предпоставки да се разгледа по същество.

Съдът установи от фактическа страна следното:

На 30.03.2023г. е подадено искане по образец, с което И. М. Г. е сезирал ответният административен орган с искане за неговото вписване в регистъра по чл.10г от Закона за хазарта, а видно от съответният раздел на документа, като период за извършване на вписването е посочен интервала от м.март 2023г. до м.март 2025г., а конкретната дата, от която да се извърши вписването е 31.03.2023г. В искането са описани всички изискуеми лични данни на заявителя Г.. Заявлението е постъпило в НАП с вх.№ 19-94-09-88 / 30.03.2023г.

С ново изявление, месец по-късно, вх.№ 19-94-09-120 / 28.04.2023г.И. Г. е сезирал изпълнителния директор на НАП с искане за заличаване по чл.10г, ал.5, т.1 от Закона за хазарта от регистъра на уязвими лица, с цел допускането им до участие в хазартни игри.Посочено е, че се иска заличаване от 02.05.2023г.

Изготвен е изричен писмен отговор от ответника, обективиран в писмо с изх.№ 95-00-5205 #1 от 05.05.2023г., съгласно който заявителят по искането за заличаване от регистъра е уведомен, че съгласно чл.10г, ал.2, т.3, вр. с ал.4 от Закона за хазарта, периодът за който се извършва вписването, не може да бъде по-кратък от 2 години. Сочи се, че след извършена справка е установена началната дата на вписването- 31.03.2023г., респективно изискуемият период продължава до 31.03.2025г. В тази връзка, ответният орган сочи, че отписването ще бъде извършено на посочената крайна дата.

В друго писмо-отговор на съда, ответната страна сочи, че е изпратила процесният оспорен акт за връчване с куриерска фирма, но няма данни за връчването, нито доказателства, а услугата не включва проследяване движението на пратката след изпращането ѝ от страна на НАП.

По делото е представена Заповед за заместване № ЗЦУ-ОПР-30 от 02.09.2022г., съгласно която в отсъствие на титуляра, правомощията на изпълнителния директор на приходната агенция се изпълняват от изготвилният писмото заместник, която обаче го подписва именно съгласно заповедта за заместване, с която се възлагат съответните правомощия на изпълнителен директор на НАП.

При тези фактически констатации, съдът обоснова следните правни изводи :

Административното производство е започнало по писмено волеизявление от И.Г. до изп.директор на НАП, съгласно образец на искане за заличаване по чл. 10 г, ал. 5, т. 1 от Закона за хазарта от регистъра на уязвими лица, с цел допускането им до участие в хазартни игри. Не са заявени причини защо се иска заличаване при положение, че само месец преди това е подадено искане за вписването на това лице в регистъра и то изхожда лично от И. Г..

След извършена проверка изпълнителният директор на НАП установил, че лицето е вписана в регистъра по чл. 10 г, ал. 5, т. 1 от Закона за хазарта по негово желание, считано от 31.03.2023г. за срок до 31.03.2025г.

Изпълнителният директор на НАП приел, че съгласно чл.10 г, ал.2, т. 3, във вр. с ал.4 от ЗХ периодът, за който се извършва вписването в посочения регистър, не може да бъде по-кратък от две години, поради което постановил процесния отказ по искането, като изпратил писмото до адресата Г., в което се сочи, че ще бъде отписан от регистъра на уязвимите лица на 31.03.2025 г.

Съгласно разпоредбата на чл.10в, ал.1 от ЗХ, за да се намалят или избегнат потенциални негативни икономически, социални и личностни последици за уязвими лица и техните близки, се прилагат мерки за защита, които имат за цел забрана или недопускане до участие в хазартни игри на уязвими лица, посочени в ал. 2 на същата разпоредба.

Поддържаният от НАП регистър на лицата по чл. 10в, ал. 3 от ЗХ има двойк смисъл. От една страна, цели превенция на хора, които са склонни да участват лекомислено в хазартни игри, а от друга – цели да укаже подкрепа на хора, които са осъзнали, че проявяват някакъв вид зависимост към хазартна дейност. Като генералната цел е да се запази икономическото и социалното благосъстояние на уязвими лица и техните близки, както и да се съхранят социалните взаимоотношения в общността. В този смисъл, законодателят е преценил, че необходимият и достатъчен период за превенция от проява на бъдеща зависимост към хазартни игри или защита от възникнала такава зависимост е двугодишен. В случаят, И. Г. подавайки заявление за вписване в регистъра по чл.10 г, ал.1 ЗХ, се е определил сам, като субект на мерките за защита. При второто искане не са заявени причини, поради които се иска отписване само месец по-късно, но дори да бяха заявени такива, тези обстоятелства биха били ирелевантни при преценката относно законосъобразността на оспорения акт, тъй като, независимо от посочения от заявителя срок, заличаване е допустимо по искане на заявителя само след изтичане на две години от вписването по арг. на чл.10г, ал.5, т.2 ЗХ. Нормата е императивна и указва, че минималният срок на вписването не може да

бъде по-кратък от две години / чл.10г, ал.4 ЗХ/.

По отношение формата на оспорения акт, следва да се отбележи, че е издаден в писмена форма, като не се отразява на законосъобразността факта, че отказът е изготвен във вид на писмо, доколкото законодателят не поставя специфични изисквания за формата в тази насока. В случаят, напълно е ясна волята на административния орган, инкорпорирана в писмото, съгласно посочените конкретни правни разпоредби причината, поради която искането за по-ранно отписване от водения регистър на лицата по чл. 10в, ал. 3 от ЗХ не може да се извърши.

По изложените съображения, след като прецени изцяло законосъобразността на оспорения акт, на основание чл. 168, ал. 1 от АПК, съдът приема, че отказът е издаден от компетентен орган в установената форма, като в хода на административното производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и той е в съответствие с материалноправните разпоредби, както и с целта на закона.

При тези констатации, въз основа на приложимите законови разпоредби ответният орган закономерно е постановил процесният отказ, респективно жалбата е изцяло НЕОСНОВАТЕЛНА и следва да бъде отхвърлена.

Предвид изхода на делото, на основание чл.143, ал. 3 от АПК, своевременно заявената претенция на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение се явява основателна, поради което на основание чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, вр. чл. 37, ал.1 от ЗПП, съдът следва да присъди такова. Въпреки добросъвестното изпълнение на задълженията от страна на упълномощеният процесуален представител- ст.юрисконсулт И. К., който участва в проведеното открито заседание и представи писмени бележки, с оглед факта, че делото не се отличава с фактическа и правна сложност, проведено е само едно открито заседание с кратка продължителност, без изслушване на вещи лица и свидетели, съдът намира за справедливо възнаграждението да се определи в минималния размер, а именно за сумата от 100 лева, която жалбоподателят Г. следва да заплати в полза на НАП.

Мотивиран от изложеното, на основание чл.172, ал.2, вр. с ал.1 от АПК, Съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. М. Г. от [населено място], чрез пълномощника-адвокат Х. Р. от САК, против Отказ на Изпълнителния директор на НАП, съгласно писмо, с изх.№ 95-00-5205 #1 от 05.05.2023г. като НЕОСНОВАТЕЛНА.

ОСЪЖДА И. М. Г., ЕГН [ЕГН] да заплати на Националната агенция за приходите /НАП/ сумата от 100 /сто/ лева,разноски- юрисконсултско възнаграждение, за представителство пред АССГ.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва в 14-дневен срок от съобщението до страните, с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ:

